

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

Outline

- ❑ สถานการณ์ความเหลื่อมล้ำ
- ❑ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี
- ❑ เป้าหมายการพัฒนาประเทศ
- ❑ ยุทธศาสตร์ชาติ 6 ด้าน
- ❑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
- ❑ การถ่ายทอดประเด็นยุทธศาสตร์สู่แผนแม่บท
- ❑ (ร่าง) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 23 ฉบับ

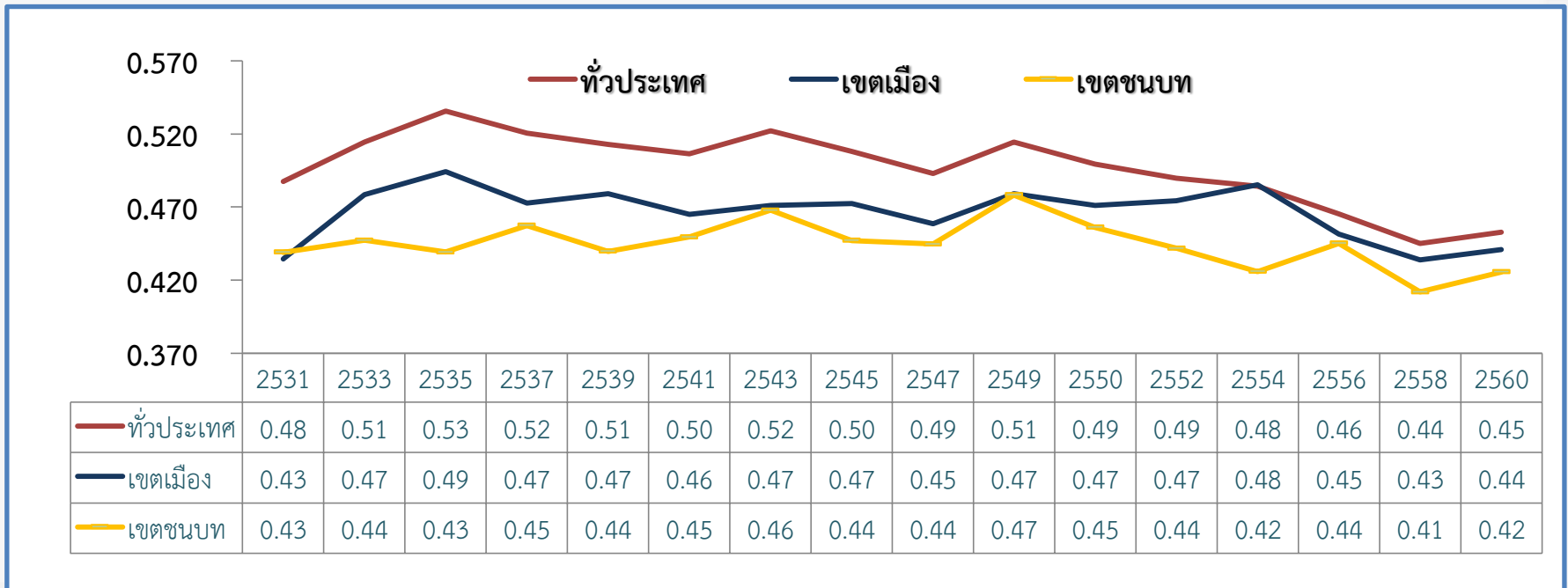

สถานการณ์ความเหลื่อมล้ำของประเทศไทย

- ปัญหาการกระจายรายได้อยู่ในระดับสูง ค่า GINI อยู่ที่ 0.4 - 0.5 (ปี 2531-2560)
- ปี 2531 ค่าGINI=0.48 / ปี 2560 =0.45 (เพิ่มขึ้นจากปี 2558 ที่ 0.44)

ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini coefficient) ด้านรายได้ : ทั่วประเทศ เขตเมือง - เขตชนบท

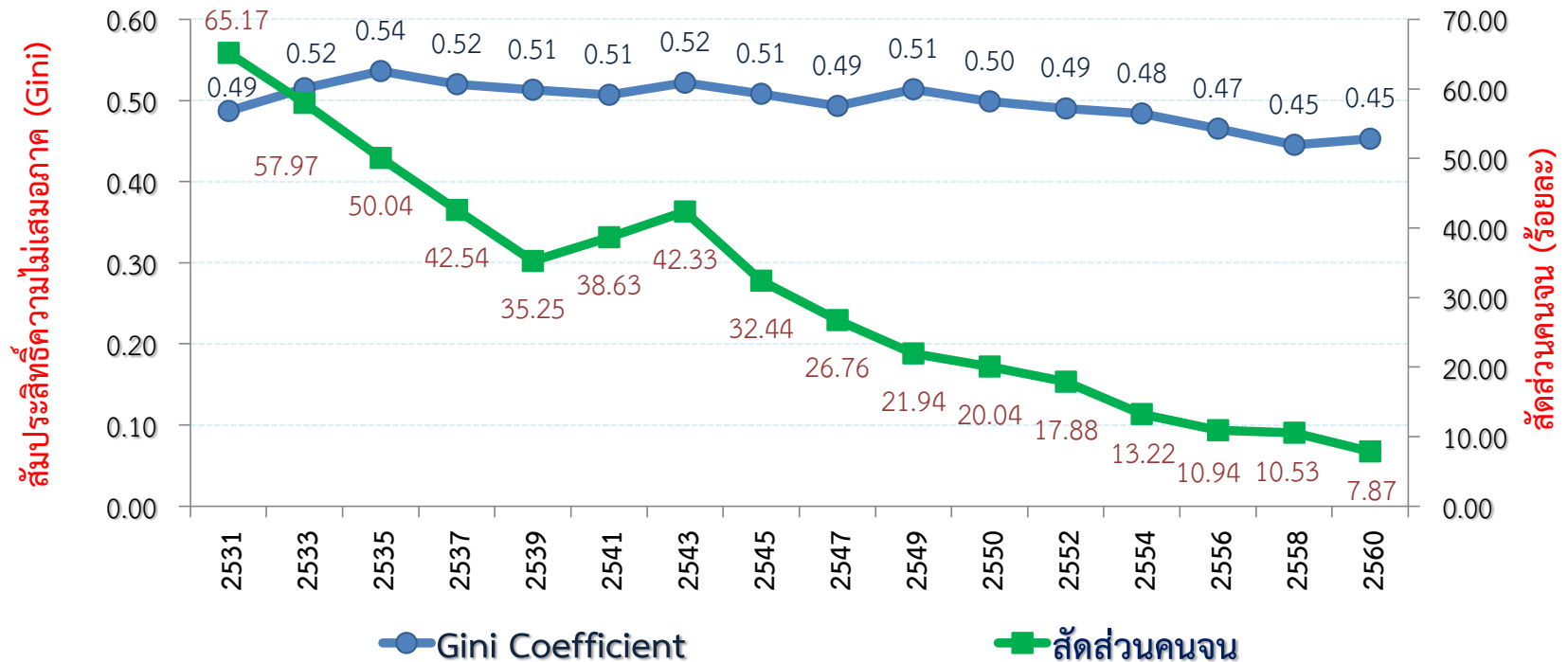
ที่มา : ข้อมูลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนสำนักงานสถิติแห่งชาติ, ประมวลผลโดยสำนักพัฒนาฐานข้อมูลและตัวชี้วัดภาวะสังคม สศช.

สถานการณ์ความเหลื่อมล้ำในประเทศไทย

“.. การพัฒนาประเทศต่อการยกระดับรายได้ของคนทุกกลุ่ม แต่ความมั่งคั่งไม่ได้กระจายจากคนรวยลงมาหาคนจน..”

สัดส่วนความยากจนลดลงจาก 65.17 ในปี 2531 เหลือ 7.87 ในปี 2560 ในขณะที่ ความเหลื่อมล้ำไม่ได้ปรับตัวดีขึ้น

ความเหลื่อมล้ำ : ด้านรายได้

“ สัดส่วนรายได้ของประชากร จำแนกกลุ่มประชากร ตามระดับรายได้ (Decile by Income) ปี 2545-2560 ”

- สัดส่วนรายได้ของคนจนที่สุด (กลุ่ม 10% ที่ 1) ตั้งแต่ปี 2545-2560 อยู่ที่ระดับร้อยละ 1.1-1.8
- ส่วนสัดส่วนรายได้ของคนรวยที่สุด (กลุ่ม 10% ที่ 10) ตั้งแต่ปี 2545-2560 อยู่ที่ระดับร้อยละ 35-40
- ในปี 2560 รายได้ยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนรวยที่สุด ถือครองรายได้สูงถึง 35.29 % ของรายได้ทั้งหมด ขณะที่กลุ่มคนจนที่สุด ถือครองรายได้เพียง 1.83 % ของรายได้ทั้งหมด จึงทำให้ **ความแตกต่างของรายได้ต่างกัน 19.29 เท่า**

กลุ่มประชากรตามระดับ รายได้	สัดส่วนรายได้ของประชากร (ร้อยละ)								
	2545	2547	2549	2550	2552	2554	2556	2558	2560
กลุ่ม 10% ที่ 1 (จนที่สุด)	1.61	1.75	1.34	1.55	1.62	1.56	1.06	1.58	1.83
กลุ่ม 10% ที่ 2	2.57	2.73	2.46	2.66	2.80	3.05	3.10	3.34	3.2
กลุ่ม 10% ที่ 3	3.40	3.56	3.34	3.51	3.66	3.88	4.03	4.22	4.11
กลุ่ม 10% ที่ 4	4.29	4.46	4.28	4.45	4.59	4.76	4.97	5.18	5.04
กลุ่ม 10% ที่ 5	5.35	5.55	5.39	5.56	5.65	5.77	6.07	6.29	6.17
กลุ่ม 10% ที่ 6	6.71	6.90	6.78	6.97	7.01	7.02	7.40	7.63	7.53
กลุ่ม 10% ที่ 7	8.59	8.73	8.67	8.86	8.84	8.66	9.15	9.33	9.28
กลุ่ม 10% ที่ 8	11.52	11.61	11.49	11.49	11.43	10.92	11.65	11.66	11.72
กลุ่ม 10% ที่ 9	16.48	16.41	16.26	16.08	15.95	15.11	15.77	15.78	15.83
กลุ่ม 10% ที่ 10 (รวยที่สุด)	39.48	38.30	39.98	38.87	38.44	39.27	36.81	34.98	35.29
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
สัดส่วนกลุ่มที่10/กลุ่มที่1 (เท่า)	24.50	21.93	29.92	25.10	23.76	25.23	34.85	22.08	19.29

ความเหลื่อมล้ำ : ด้านการศึกษา

ด้านการศึกษา

- ประชากรที่มีฐานะทางเศรษฐกิจที่ต่างกันมีการเข้าถึงการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (รวม ปวช.) แตกต่างกัน
- กลุ่มเด็กที่มีฐานะดีที่สุด (Decile ที่ 10) มีอัตราการเข้าศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายร้อยละ 76.1 สูงกว่าเด็กที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำที่สุด (Decile ที่ 1) เกือบสองเท่า

อัตราการเข้าเรียนสุทธิ (Net enrolment rate) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (รวม ปวช.) จำแนกกลุ่มประชากรตามระดับรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค (Decile by expenditure) ปี 2551-2560

กลุ่มประชากรตามระดับรายจ่าย	อัตราการเข้าเรียนสุทธิ								
	2551	2552	2553	2554	2556	2557	2558	2559	2560
10% ที่ 1 จ่ายน้อยสุด	32.95	38.33	37.58	35.53	34.48	37.51	38.88	38.3	40.8
10% ที่ 2	46.93	44.05	43.7	48.67	51.23	45.88	48.99	51.5	45.7
10% ที่ 3	44.74	53.96	54.3	46.68	56.55	48.87	51.22	50.8	53.4
10% ที่ 4	48.1	51.44	55.14	47.26	54.24	56.16	56.73	59.5	57.8
10% ที่ 5	54.71	58.46	56.05	57.32	58.64	51.9	59.75	58.7	63.4
10% ที่ 6	54.27	59.86	56.75	62.59	61.64	60.85	60.48	59	58.8
10% ที่ 7	63.58	61.44	63.44	60.77	63.09	59.98	62.8	65.8	61.8
10% ที่ 8	63.61	70.43	66.4	67.03	61.22	66.42	65.1	63.7	65.2
10% ที่ 9	72.85	70.58	74.27	69.5	69.96	75.09	75.74	72.1	73.4
10% ที่ 10 จ่ายมากที่สุด	81.31	72.7	72.64	76.22	75.36	84.57	70.1	78.9	76.1
รวม	55.38	57.49	57.58	55.96	57.74	57.1	57.69	58.4	57.8

ที่มา : ข้อมูลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนสำนักงานสถิติแห่งชาติ, ประมวลผลโดยสำนักพัฒนาฐานข้อมูลและตัวชี้วัดภาวะสังคม สศช.

ความเหลื่อมล้ำ : สวัสดิการสังคม

“.. ผู้สูงอายุและคนพิการที่ยากจนได้รับเบี้ยยังชีพในสัดส่วนที่สูงกว่าผู้สูงอายุและคนพิการที่ไม่ยากจน ..”

ยากจน

91.76%
ผู้สูงอายุ

73.84%
คนพิการ

เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ/คนพิการ

ไม่ยากจน

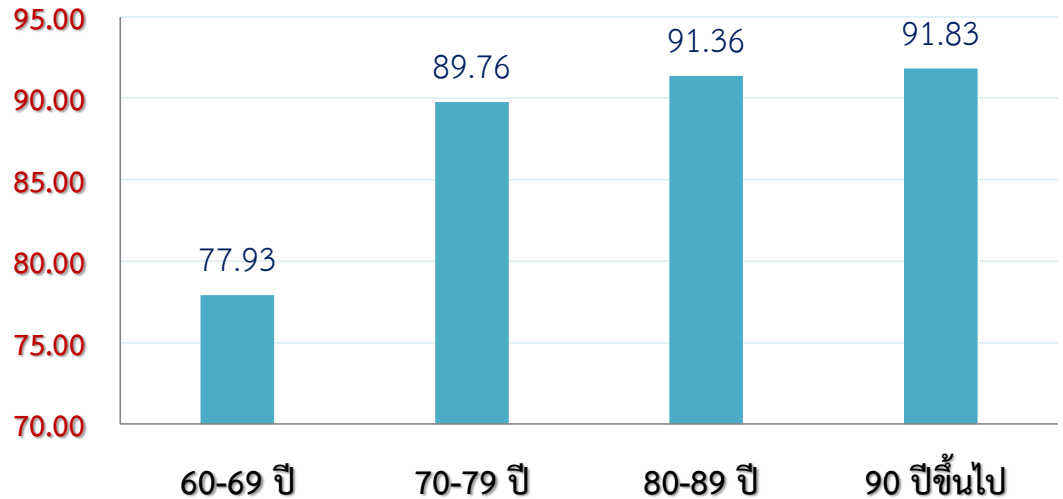

82.19%
ผู้สูงอายุ

64.91%
คนพิการ

สัดส่วนประชากรที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ปี 2560

ที่มา : ข้อมูลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนสำนักงานสถิติแห่งชาติ, ประมวลผลโดยสำนักพัฒนาฐานข้อมูลและตัวชี้วัดภาวะสังคม สศช.

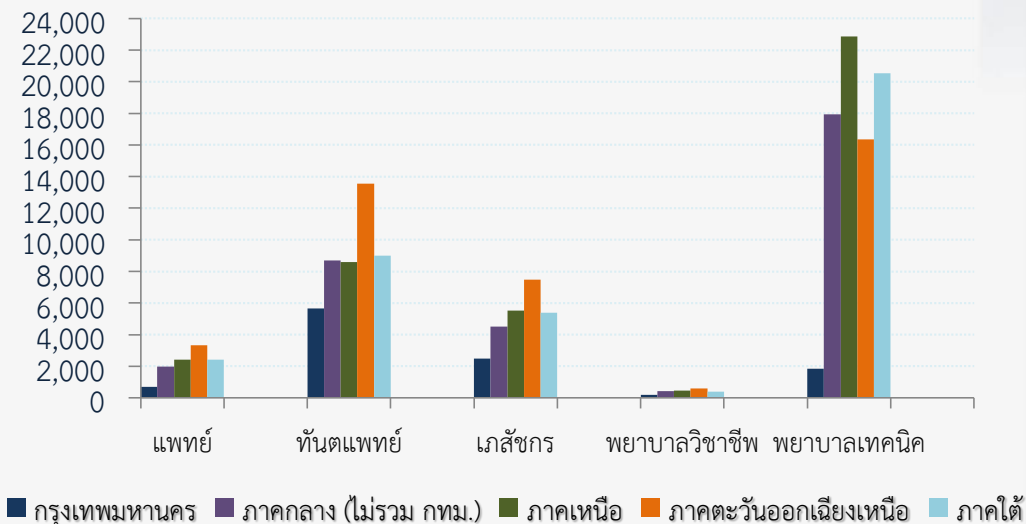
ความเหลื่อมล้ำ : ด้านสาธารณสุข

- คนไทยเข้าถึงหลักประกันสุขภาพอย่างทั่วถึงคิดเป็นร้อยละ 99.95 คงที่จากปี 2559
- การกระจายบุคลากรทางการแพทย์มีความแตกต่างกันในแต่ละภูมิภาคมาโดยตลอด ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำในโอกาสการเข้าถึงและคุณภาพการให้บริการทางสาธารณสุข

สัดส่วนประชากรต่อแพทย์ดีที่สุดใน ปี 2559

จังหวัดที่มีสัดส่วนประชากรต่อแพทย์ที่ ดีที่สุด 10 อันดับ ในปี 2559 (จำนวนประชากรต่อแพทย์หนึ่งคน)		จังหวัดที่มีสัดส่วนประชากรต่อแพทย์ที่ แย่ที่สุด 10 อันดับ ในปี 2559 (จำนวนประชากรต่อแพทย์หนึ่งคน)	
กรุงเทพฯ	710	บึงกาฬ	6,277
ภูเก็ต	1,057	หนองบัวลำภู	5,667
ชลบุรี	1,126	นครพนม	5,332
สมุทรสาคร	1,208	ศรีสะเกษ	5,302
ขอนแก่น	1,285	สกลนคร	4,866
สงขลา	1,292	กาฬสินธุ์	4,826
เชียงใหม่	1,346	ชัยภูมิ	4,819
พิษณุโลก	1,418	เพชรบูรณ์	4,803
ปทุมธานี	1,469	ยโสธร	4,776
นครนายก	1,543	อำนาจเจริญ	4,700

จำนวนประชากรต่อบุคลากรทางการแพทย์ 1 คน จำแนกตามประเภทของบุคลากรทางการแพทย์ ปี 2559

ที่มา: ข้อมูลทรัพยากรสาธารณสุข สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข 2559.

ความเหลื่อมล้ำ : ด้านที่ดินทำกิน

- มีครัวเรือนที่ไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเองถึงร้อยละ 16.2
- เมื่อจำแนกการถือครองที่ดินแยกตามภูมิภาค พบว่า ภาคเหนือมีจำนวนครัวเรือนทำการเกษตรที่ไม่มีที่ดินสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.02 และภาคใต้มีจำนวนครัวเรือนทำการเกษตรที่ไม่มีที่ดินน้อยที่สุด (ร้อยละ 6.76)

การกระจายการถือครองที่ดินของครัวเรือนที่ทำการเกษตรในประเทศไทย พ.ศ. 2560

ภูมิภาค	จำนวนครัวเรือนที่ไม่มีที่ดิน	น้อยกว่า 2 ไร่	ระหว่าง 2-4 ไร่	ระหว่าง 5-9 ไร่	ระหว่าง 10-19 ไร่	ระหว่าง 20-39 ไร่	มากกว่า 40 ไร่
กรุงเทพ	-	-	-	1,358	-	-	-
ภาคกลาง	126,902	25,766	34,751	49,960	92,141	84,559	48,400
ภาคเหนือ	207,700	23,503	47,493	92,731	141,905	120,551	66,136
ภาคต.ฉน.	77,255	8,930	24,529	144,456	342,534	284,446	96,149
ภาคใต้	29,794	7,443	71,438	138,482	175,730	127,221	34,902
รวม	441,651	65,642	178,211	426,987	752,310	616,777	245,590
	16.2%	2.4%	6.5%	15.6%	27.6%	22.6%	9.0%

ที่มา : การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2560

เป้าหมายการพัฒนาประเทศ

- ประเทศชาติมั่นคง
- เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
- ประชาชนมีความสุข
- สังคมเป็นธรรม
- ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนารายยุทธศาสตร์

ความมั่นคง

การสร้างความสามารถ
ในการแข่งขัน

การพัฒนา
ทรัพยากรมนุษย์

การสร้างโอกาสและ
ความเสมอภาคทาง
สังคม

การสร้างการเติบโต
ที่เป็นมิตรต่อ
สิ่งแวดล้อม

พัฒนาระบบ
การบริหารจัดการ
ภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

“..ประเทศไทยมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน..”

1

ด้านความมั่นคง

2

ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

3

ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

5

ด้านการสร้างการเติบโต
บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร
ต่อสิ่งแวดล้อม

4

ด้านการสร้างโอกาสและ
ความเสมอภาคทางสังคม

6

ด้านการปรับสมดุล
และพัฒนาระบบ
การบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

เป้าหมาย 20 ปี

1. สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ
2. กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมเพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับเพื่อความสมานฉันท์
3. เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

ตัวชี้วัด

1. ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐ ระหว่างกลุ่มประชากร
2. ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน
3. ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลาง ความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
4. คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ

ประเด็นยุทธศาสตร์

ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก ปฏิรูประบบภาษีและ กระจายการถือครองที่ดิน

สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคน ทุกช่วงวัย ทุกเพศภาวะและทุกกลุ่ม

กระจายศูนย์กลางความเจริญทาง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี

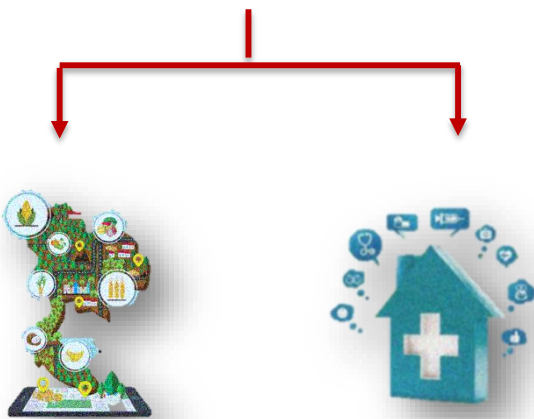
เสริมสร้างพลังทางสังคม

เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการ พึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

การถ่ายทอดประเด็นยุทธศาสตร์สู่แผนแม่บท

ประเด็นยุทธศาสตร์ (ร่าง) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ฯ 5 แผน

การลดความเหลื่อมล้ำ
สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

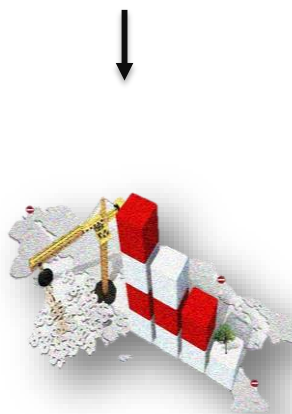
1

การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ
ฐานราก ปฏิรูประบบภาษี และ
การกระจายการถือครองที่ดิน

2

สร้างหลักประกัน
ทางสังคม

การกระจายศูนย์กลาง
ความเจริญทางเศรษฐกิจ
สังคม และเทคโนโลยี

3

การกระจายศูนย์กลาง
ความเจริญทางเศรษฐกิจ
สังคมและเทคโนโลยี

การเสริมสร้างพลัง
ทางสังคม

4

การเสริมสร้างพลัง
ทางสังคม

การเพิ่มขีดความสามารถ
ของชุมชนท้องถิ่นในการ
พัฒนา การพึ่งตนเองและ
การจัดการตนเอง

5

การเพิ่มขีดความ
สามารถของชุมชนท้องถิ่น
ในการพัฒนา การพึ่งตนเอง
และการจัดการตนเอง

การถ่ายทอดประเด็นยุทธศาสตร์สู่แผนแม่บท

ประเด็นยุทธศาสตร์ 5 ด้าน

1	2	สร้างหลักประกันทางสังคม
การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก ปฏิรูประบบภาษี และการกระจายการถือครองที่ดิน	3	การกระจายศูนย์กลางความเจริญ
4	5	การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่น

NEW

(ร่าง) แผนแม่บทฯ 3 แผน

1	2	สร้างหลักประกันทางสังคม
การพัฒนาความเสมอภาคและส่งเสริม เศรษฐกิจฐานราก		
3	4	การพัฒนาพื้นที่เมืองนำอยู่ เมืองอัจฉริยะ

(ร่าง) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 23 ฉบับ

(ร่าง) แผนแม่บทฯ 23 ฉบับ

1. (ร่าง) แผนแม่บท ความมั่นคง
2. (ร่าง) แผนแม่บท การต่างประเทศ
3. (ร่าง) แผนแม่บท การพัฒนาการเกษตร
4. (ร่าง) แผนแม่บท อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
5. (ร่าง) แผนแม่บท การท่องเที่ยว
6. (ร่าง) แผนแม่บท การพัฒนาพื้นที่และเมืองนำอยู่อัจฉริยะ
7. (ร่าง) แผนแม่บท การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบ โลจิสติกส์ และดิจิทัล
8. (ร่าง) แผนแม่บท การการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
9. (ร่าง) แผนแม่บท เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
10. (ร่าง) แผนแม่บท การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
11. (ร่าง) แผนแม่บท การพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต
12. (ร่าง) แผนแม่บท การพัฒนาการเรียนรู้
13. (ร่าง) แผนแม่บท การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
14. (ร่าง) แผนแม่บท ศักยภาพกีฬา
15. (ร่าง) แผนแม่บท การเสริมสร้างพลังทางสังคม

16. (ร่าง) แผนแม่บท การพัฒนาความเสมอภาคและส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก
17. (ร่าง) แผนแม่บท การสร้างหลักประกันทางสังคม
18. (ร่าง) แผนแม่บท การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน
19. (ร่าง) แผนแม่บท การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ
20. (ร่าง) แผนแม่บท การพัฒนาบริการประชาชน และพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐ
21. (ร่าง) แผนแม่บท การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
22. (ร่าง) แผนแม่บท การพัฒนากฎหมายและกระบวนการยุติธรรม
23. (ร่าง) แผนแม่บท การวิจัยและพัฒนา นวัตกรรม

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- เป้าหมาย**
1. ลดช่องว่างของรายได้ระหว่างประชากรร้อยละ 10 ที่รวยที่สุดต่อประชากรร้อยละ 10 ที่จนที่สุด ไม่เกิน 15 เท่า
 2. เพิ่มรายได้ของครัวเรือนในภาคเกษตร

1. การเพิ่มขีดความสามารถการผลิต และการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร รวมทั้งวิสาหกิจเพื่อสังคม ด้วยความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (การยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถของเกษตรกร ให้เป็นผู้ประกอบการ และการรวมกลุ่มในรูปแบบที่มีโครงสร้างกระจายรายได้)
2. ช่องทางการตลาด เครือข่าย และกติกาที่ลดความเสียเปรียบ (พัฒนาช่องทางการตลาดและเครือข่าย เพื่อให้เกิดการจัดการกลไกการตลาดครบวงจรในรูปแบบการค้าที่เป็นธรรม)
3. การเข้าถึงทุน (การเข้าถึงแหล่งทุนเพื่อให้เกษตรกรรายย่อยมีทุนในการพัฒนาการเกษตรและยกระดับเป็นผู้ประกอบการการเกษตร)
4. การเข้าถึงทรัพยากรที่ดินและแหล่งน้ำ (การพัฒนาโครงสร้างการทางการเกษตรพื้นฐานได้แก่ ที่ดินและแหล่งน้ำ รวมถึงการสร้างโอกาสการเข้าถึงที่ดินของเกษตรกรรายย่อยที่ด้อยโอกาส)
5. กลไกการขับเคลื่อนและบริหารจัดการ (การพัฒนาและสร้างกลไกการขับเคลื่อนที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม)
6. เกษตรบนฐานชีวภาพ (สนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพทางการเกษตรเพื่อนำไปสู่การผลิตและขยายผลเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม การยกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการ SME ส่งเสริมการปลูกไม้ยืนต้น และไม้เศรษฐกิจเป็นทุนระยะยาว)

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- มูลค่าการลงทุนในเมืองอัจฉริยะและพื้นที่พิเศษที่เพิ่มขึ้น

แผนย่อย ประกอบด้วย 2 แผนย่อย

1. การพัฒนาเมืองนำอยู่อัจฉริยะ

(มุ่งเน้นการพัฒนาศูนย์กลางความเจริญให้กระจายตัวอยู่ในภูมิภาคต่างๆ เพื่อลดช่องว่างความแตกต่างทางเศรษฐกิจ ลดการเคลื่อนย้ายแรงงาน และ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรที่อาศัยในเมือง ให้มีความสำคัญกับการจัดหาผังภูมิโนเวศเพื่อการจัดการพื้นที่และพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองที่มีความนำอยู่ อัจฉริยะ โดยแบ่งเมือง 3 รูปแบบ ได้แก่ เมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ เมืองขนาดกลาง และ เมืองในพื้นที่พิเศษ)

2. การพัฒนาพื้นที่พิเศษ

(ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาพื้นที่พิเศษตามศักยภาพโดยพัฒนาต่อยอดจากฐานทรัพยากรและกิจกรรม ทางเศรษฐกิจที่มีในพื้นที่)

- ลดช่องว่างความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่
- การเติบโตทางเศรษฐกิจในพื้นที่เป้าหมายการกระจายความเจริญ
- การมีงานทำและลดการอพยพแรงงานไปไกลถิ่นกำเนิด

1. พัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีในภูมิภาค
2. กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่าง ๆ
3. จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัยให้สามารถตอบสนองต่อสังคมสูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต
4. ปรับโครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวางระบบและกลไกการบริหารงานในระดับภาค กลุ่มจังหวัด
5. พัฒนาโครงสร้างการผลิตกำลังคนและความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อการพัฒนาพื้นที่

(ร่าง) แผนแม่บทฯ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (ต่อ)

(ร่าง) แผนแม่บทฯ

ประเด็นการสร้างหลักประกันทางสังคม

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. เพิ่มหลักประกันทางสังคมและสวัสดิการสังคม ให้มีความเหมาะสมและครอบคลุม

2. ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการการศึกษาที่มีคุณภาพ

3.. ผู้บริโภคได้รับการคุ้มครองอย่างเป็นธรรมและมีประสิทธิภาพ

แผนย่อย ประกอบด้วย 5 แผนย่อย

1. นโยบายและกลไกคุ้มครองแรงงาน (พัฒนากลไกพิทักษ์และคุ้มครองแรงงาน คุ้มครองและส่งเสริมสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงาน)
2. ระบบสวัสดิการและหลักประกันทางเศรษฐกิจ สังคม และสุขภาพ (สร้างหลักประกันสวัสดิการสำหรับแรงงาน พัฒนาระบบข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดสวัสดิการ พัฒนากลไกและระบบบริหารจัดการหลักประกันสุขภาพ)
3. กลไกเพื่อสร้างความเสมอภาคทางการศึกษาและความร่วมมือเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในระดับพื้นที่ (เพิ่มโอกาสของเด็กด้อยโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ พัฒนาระบบสวัสดิการเพื่อพัฒนาเด็กเล็ก พัฒนาระบบการพัฒนาและกระจายครูที่มีคุณภาพไปในพื้นที่ขาดแคลน)
4. มาตรการแบบเจาะจงกลุ่มเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะกลุ่ม(พัฒนาระบบและกลไกในการให้ความช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ)
5. ระบบและกลไกการคุ้มครองผู้บริโภค (การเพิ่มบทบาท อปท. ในการคุ้มครองผู้บริโภค ปรับปรุงกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคเป็นไปตามมาตรฐานสิทธิผู้บริโภคระดับสากล)

เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมาย

1. เพิ่มการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการช่วยเหลือสังคม

2. เพิ่มคุณภาพชีวิตประชากรสูงอายุทุกมิติเพื่อรองรับสังคมสูงวัย

แผนย่อย ประกอบด้วย 4 แผนย่อย

1. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์
2. การเตรียมสังคมไทยให้พร้อมที่จะรองรับสังคมสูงวัย
3. การเสริมสร้างทุนทางสังคม
4. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่น ในการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการจัดการตนเอง

ขอบคุณค่ะ